

(דף נג ע"א) ביה (שם יג כא), ושפלה איננה מן העור והיא כחה, ואיהי שפלות דנשמתא בגופא נ"ר (נ"א פד) נשמתא ורוחא ונפשא אתגליין בכבד מרה וטחול, כל אינון אברי דגופא דאינון עמא קדישא, פלהו דחקן במרירו, בגין דנשמתא אתרא דילה מוחא, יונה קדישא, נשמתא נשרא, דבהאי יונה אתפרנסת, בכמה צלותין ופולחנין, ספינה דיונה קרקפתא, וכמה ממנן אית בהאי ספינה דמנהיגין לה, ואינון אוּדנין עיינין חוטמא פומא, שבע ממנן אינון, וסלקין לשבעים לשון דהוו בספינה דיונה.

ויונה איהי צלותא שכינתא תתאה, נשרא דאתפרנסת בה דא שכינתא עלאה, אם ישראל לא משתדלין בצלותין ובעיתין ופולחנין דנשרא דאיהי ריאה, מיד ויהו"ה הטיל רוח גדולה אל הים (יונה א ד), דאיהי רוח סערה, רוח יהו"ה תניחהו בקדמיתא, רוח דנשיב בכנפי נשר"א דאיהו עמודא דאמצעיתא, דביה פרח נשרא באינון תרין שפון, רוח דנשיב בכלהו דא רוח דחוטמא. האי רוח בכל אתר דאיהו שכינתא עלאה ותתאה תמן אשתפחו, איהו ו' דנשיב בכנפי ריאה, ועל לבא דתמן נר יהו"ה, דא נשמתא במוחא, רוח בכנפי ריאה, נפש בלבא, ולזמנין תלת בתלת מוחין, ומחשבה רכיב עליהו דאיהו אדם, והכי תלת בלב, נ"ר נ"שמה ר"וח.

רוחא דנשיב בהון נ"ר בתרי פתי לבא, ואינון נפ"ש ורו"ח, סימן נ"ר, והאי ו' איהו דנשיב בדרועין בשית פרקין דלהון, ואיהו נשיב בתרין שוקין בשית פרקין, דאתמר בהון (שיר ה טו) שוקיו עמודי ניש, ועליה אתמר (ישעיה יא ב) ונחה עליו רוח יהו"ה.

פד אברין דגופא מתנהגין בהאי רוחא באורייתא קדישא בפקודין דאורייתא, ספינה מתנהגא לכל סטרא דבעי פר נש, כמה דאת אמר (יחזקאל א יב) אל אשר יהיה שמה הרוח ללכת ילכו, דספינה איהי רישא ואיהי לבא ואיהי גופא.

ואם אברין דגופא דאינון מארי ספינה דאינון עמא קדישא, לא מתנהגין באורייתא דאיהי נשמתא ובמצוה דאיהי נפשא, פרח רוחא מפיניהו, בההוא זמנא (יונה א ד) ויהו"ה הטיל רוח גדולה על הים, דאיהי רוח סערה, דאיהי גזרת דינא קשיא, דסערה גופיה דבר נש דאינון ישראל, וישראל אינון בסערה, והאננה דאיהי גופא השברה להשבר.

ביה זמנא ויונה ירד אל ירפתי הספינה (שם ה) דא שכינתא תתאה, דאתמר בה (רות ג ז) ותגל מרגלותיו ותשכב, שכיבת לעפרא, ודא איהו (יונה א ה) וישכב וירדם, ואמאי נפלת, בגין דפרח מינה רוחא דאיהו עמודא דאמצעיתא דסמיה לה, ואיהי נפלת, ובההוא זמנא אתמר בה (איכה א א) איכה ישבה בדד, ומאן גרים נחיתו דילה, בגין דבטילו ישראל אורייתא ומצוה, בההוא זמנא דאיהי נחתת בין רגלין, ישראל בנהא אינון מהודקין בין רגלין, ואינון במרעין במכתשין, בההוא זמנא דגופא בבי מרעין דאינון ישראל, ושכינתא עמהון דאיהי יונה, מה פתיב ביה (יונה א א) ויקרב אליו רב החובל, ההוא דחביל בשרא בבי מרעא.

ועוד מאן רב החובל ההוא דאתמר ביה (שמות כב כה) אם תבול תחבול שלמת רעה, תבול בבית ראשון, תחבול בבית שני, ואיהו רב דכל מנהיגי ספינה, ומיה אמר ליה (יונה א ו) קום קרא אל אלהי"ה, דהא דינין קא אתיין עלך ועל בניך, הא מארי דחובין מתפנשין, דאינון סחרין לספינה דילך דאינון רוחין בישיין, אסתפל בזכוון דילך, באלין אברים דמשתדלין באורייתא ובפקודין טבין, ויחזירו שכינתא עלאה דאיהי תיובתא עלך, ואיהי אגינת עלך, דעלה אתמר (דברים לב יא) כנשר יעיר קנז דא ירושלים, על גוזליו ירחף (שם) דאינון ישראל, יפרוש כנפיו עליהו בשבתא וימין טבין, ובגינה מברכין בהון (דף נג ע"ב) ברוך אתה יהו"ה הפורס ספת שלום, ובזמנא דפרישת גדפךא על ישראל אתמר (דברים לב יא) יקחהו ישאהו על אברתו, כמה דאוקמוהו (שמות יט ד) ואשא אתכם על כנפי נשרים וכו', ובגין דא קום קרא אל אלהי"ה דאיהי שכינתא עלאה, דאיהי תיובתא דילך, ותוב ביה למארך דאיהו קודשא בריך הוא, אסתפל דשפחה בישא שלטא עלך דאיהי טפה סרוחה, ועלה אתמר (איוב א ז) ויאמר יהו"ה אל השטן מאין תבא, דכל חובין אינון מאברין דטפה סרוחה, דבגינה אתמר לגבי חייביא מאין באת מטפה סרוחה, ויחתרו האנשים להשיב אל תיבשה (יונה א יג) בתיובתא, ולא יכולו פי חים, דאיהו גזרת דינא, הולך וסוער עליהם.

בההוא זמנא וימן יהו"ה דג גדול לבלוע את יונה (שם ב א), דא גלותא קדמאה, דאתמר ביה ויונה ירד אל ירפתי הספינה, ודא הוא (בראשית מו ד) אנכי ארד עמה מצרימה, כמה דאוקמוהו בכל אתר דגלו ישראל שכינתא עמהון, קלקלו ישראל עובדיהון, ביה זמנא אתמר בהון (שמות א ח) ויקם מלך חדש על מצרים, ודא פרעה, עליה אתמר וימן יהו"ה דג גדול לבלוע את יונה, דבעא לבטלא ישראל מעלמא, דדא הוא דכתיב (שם כב) כל הבה הילוד היאורה תשליכנהו, לקבליה וימן יהו"ה דג גדול לבלוע את יונה, לקבליה, לבלוע יונה לא פתיב, אלא לבלוע את יונה, את אתא לרבות רעיא מהימנא דעתיד לאתיהבא אורייתא על ידיה, דאיהי מאל"ה ועד תי"ו, כל אלין גלגולין על ידיה הון, ודא איהו דג גדול, דאתמר ביה (יחזקאל כט ג) התנין הגדול, איהו דג מצרים, ובת זוגיה דגה (יונה ב ב) ויתפלל יונה אל יהו"ה אלהי"ו מפעי הדגה, מאן מעי הדגה אלין מצראי.

ועוד וימן יהו"ה דג גדול, דא טחול לילית דאיהי ערב רב מיתהוא רב החובל (נ"א דא סמא"ל, דגה דא נח"ש לילית בת זוגיה מיתהוא רב החובל טחול דאיהו ערב רב) דאתמר ביה (שמות יב לח) וגם ערב רב וכו', וטחול איהו שחוק הפסיל, עליה אתמר (קהלת ז ט) פי תפעם בחיק פסילים ינות, לבלוע את יונה דא נפשא, מסטרא דיליה (שמות ו ט) ולא שמעו אל משה מקצר רוח, ומעבדה קשה מסטרא דכבד, דאתמר ביה (שם ז יד) פכד לב פרעה, תכבד העבודה, (שם ה ט) מסטרא דמרה (שם א יד) וימררו את חייהם.

דג גדול איהו ערב רב, דאינון (נ"א דאיהו) רב החובל, מאן חובל אלא רב מפל מלאכי חבלה, איהו חובל, ואיהי חבלה, ערב רב בנין דלילית חייבא, דבהון האבו ישראל וחבילו ית בשרייהו באת

ממלכת הרשב"י

גירסת
הזוהר העולמי

כהוראת מו"ר שר בית הזוהר המקובל האלוקי
ר' בניהו שמואלי שליט"א

תקונא עשרין, וחד ועשרין

קנז

דף נג ע"ב

בְּרִית, אֵינוֹן רַב עֲלֵיהֶוּ בְּגִלְתָּא, וְאֵינוֹן דְּהָא לְיִשְׂרָאֵל, וּבְגִין דְּהָא אָמְרוּ (במדבר יא ה) זְכַרְנוּ אֶת הַדְּבָרָה
וְכוּ'.

וּבְזַמְנָא דְנִפְקוּ יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם קָטִיל מִנֵּיהֶוּ סְגִיָּאִין, וּבְגִלְתָּא בְּתַרְתָּא עֲתִיד הַקְּדוּשׁ פְּרוּדָּהּ הוּא
לְקַטְלָא לֹוֹן, וְדָא אֵיהֶוּ (שמות ז יח) וְהַדְּבָרָה אֲשֶׁר בִּיאֹר מִתְּהָ, וַיִּבְאֵשׁ הַיָּאֹר דְּהָא אֲוֵרֵיתָא, דְּאֶתְמַר
בְּהָ (משלי ו כג) וְתוֹרָה אֹר, סְרַחַת לְגַבֵּיהֶוּ, וְאֶתְמַר בְּיִשְׂרָאֵל (שמות א כב) כָּל הַבֵּן הַיְלֹוֹד הַיָּאֹרָה
תִּשְׁלִיכוּהוּ, אֹר אֵיהֶוּ ר"ז, הַיָּאֹרָה בַּת זִוְגִיָּה דְּהָהוּא אֹר, דְּאֶתְמַר בְּהָ (שם י כג) וְלִכְלָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
הָיָה אֹר בְּמוֹשְׁבוֹתָם, פְּגוּזָא דָּא בְּגִלְתָּא בְּתַרְתָּא (הַיָּאֹרָה) הַזוֹהַר בֵּיהּ תְּנָה ר"ז, דְּאֵיהֶוּ אֹר
דְּפוּרְקָנָא בְּתַרְתָּא, לְקַיִים (מיכה ז טו) בִּימֵי צִאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲרָאֵנוּ נִפְלְאוֹת, וְדָא אֵיהֶוּ כָּל
הַבֵּן הַיְלֹוֹד הַיָּאֹרָה תִּשְׁלִיכוּהוּ, וְכָל הַפֶּת תַּחֲיוֹן, אֲלִין דְּמִשְׁתַּדְּלִין בְּאוֹרֵיתָא דְּכַעַל פְּהָ.

דְּבַר אַחַר וַיִּמֵן יְהו"ה דְּגַדְגָּד לְבַלְוַע אֶת יוֹנָה (יונה ב א), דְּהָא עֲנִיּוֹתָא, דְּאֵיהֶוּ עֲצָב, וְנוֹקְבָא דִּילֵיהּ
עֲצָבוֹן, דְּכוּרָא דְּגַדְגָּד נֹקְבָא דְּגָה, דְּהָא הוּא (שם ב) וַיִּתְפַּלֵּל יוֹנָה אֶל יְהו"ה אֱלֹהֵי"ו מִמְעֵי הַדְּבָרָה, מִכְּפִנָּא
דְּעֲנִיּוֹתָא דְּמִטֵּי לְמַעוֹי דְּיִשְׂרָאֵל, בְּהָהוּא זְמַנָּא וַיֹּאמֶר יְהו"ה לְדָג וַיִּקָּא אֶת יוֹנָה וַיֹּאמֶר (שם יא),
בְּרוּחָקָא דְּדָאָגָה דְּלֵהוֹן דְּדוּאָגִין מִן עֲנִיּוֹתָא, מְדוּחָקָא יִפְקוֹן מִן גְּלוּתָא, דְּהָא הוּא דְּכְתִיב (שמואל
ב' כב כח) וְאֶת עַם עֲנֵי תוֹשִׁיעַ, דְּהָא נְבוּאָה דִּיוֹנָה דְּנִתְנַבָּא דִּיִּפְקוֹן יִשְׂרָאֵל מִן גְּלוּתָא בְּדָאָגָה (ס"א
בְּרוּחָקָא) דְּעֲנִיּוֹתָא, וּבִימֵנָא יִפְקוֹן,

